

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko)
15. decembra 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari**

(Vec C-646/16)

(2017/C 053/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Žalovaný: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prejudiciálne otázky

1. Treba na ponímanie článku 2 písm. m), článkov 12 a 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 (¹) z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie; ďalej len „nariadenie Dublin III“) zohľadniť iné právne akty, ktoré s nariadením Dublin III súvisia, alebo treba týmto ustanoveniam pripísať samostatný význam?
2. Pre prípad, že ustanovenia nariadenia Dublin III treba vykladať nezávisle od iných právnych aktov:

- a) Treba za okolností prejednávanych prípadov, ktoré sú charakteristické tým, že spadajú do obdobia, kedy boli vnútroštátne orgány najviac involvovaných štátov konfrontované s mimoriadne vysokým počtom osôb žiadajúcich o tranzit cez ich územie, považovať fakticky tolerovaný vstup z iného členského štátu na ich štátne územie, ktorý slúžil výlučne na účel prechodu práve cez tento členský štát a podanie žiadosti o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, za „vízum“ v zmysle článku 2 písm. m) a článku 12 nariadenia Dublin III?

V prípade kladnej odpovede na druhú otázku písm. a):

- b) Treba s ohľadom na faktické tolerovanie vstupu na účely tranzitu vychádzať z toho, že platnosť „víza“ sa skončila odchodom z príslušného členského štátu?
- c) Treba s ohľadom na faktické tolerovanie vstupu na účely tranzitu vychádzať z toho, že „vízum“ ešte stále platí, kým nedošlo k odchodu z príslušného členského štátu, alebo sa platnosť „víza“ skončí bez ohľadu na odchod, ktorý sa neuskutočnil, k dátumu, keď žiadateľ s konečnou platnosťou upustí od svojich plánov odcestovať do iného členského štátu?
- d) Vedie upustenie žiadateľa od plánov vycestovať do členského štátu, ktorý bol pôvodne jeho cieľom, k tomu, že v zmysle článku 12 ods. 5 nariadenia Dublin III možno hovoriť o spáchaní podvodu po vydaní tohto „víza“, takže členský štát, ktorý „vízum“ vydal, nie je zodpovedný?

V prípade zápornej odpovede na druhú otázku písm. a):

- e) Treba výraz „protiprávne prekročil hranicu do členského štátu po súši, mori alebo letecky po príchode z tretej krajiny“ uvedený v článku 13 ods. 1 nariadenia Dublin III chápať v tom zmysle, že za uvedených mimoriadnych okolností prejednávanych prípadov nejde o protiprávne prekročenie vonkajšej hranice?

3. Pre prípad, že ustanovenia nariadenia Dublin III treba vykladať s ohľadom na iné právne akty:

- a) Treba na posúdenie, či v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia Dublin III ide o „protiprávne prekročenie“ hranice, vziať do úvahy predovšetkým to, či sú podľa Kódexu schengenských hraníc, najmä podľa článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽²⁾ z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (ďalej len „Kódex schengenských hraníc“), ktorý je pre prejednávane prípady relevantný z dôvodu času príchodu, splnené podmienky pre vstup?

V prípade zápornej odpovede na tretiu otázku písm. a):

- b) Ktoré ustanovenia práva Únie treba osobitne zohľadniť pri posudzovaní, či ide o „protiprávne prekročenie“ hranice v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia Dublin III?

V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku písm. a):

- c) Treba za okolností prejednávaných prípadov, ktoré sú charakteristické tým, že spadajú do obdobia, kedy boli vnútroštátne orgány najviac involvovaných štátov konfrontované s mimoriadne vysokým počtom osôb žiadajúcich o tranzit cez ich územie, považovať fakticky tolerovaný vstup z iného členského štátu na ich štátne územie bez posúdenia okolností konkrétneho prípadu, ktorý mal slúžiť jedine na účel tranzitu práve cez tento členský štát a na podanie žiadosti o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, považovať za povolenie vstupu v zmysle článku 5 ods. 4 písm. c) Kódexu schengenských hraníc?

V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku písm. a) a c):

- d) Vedie povolenie vstupu podľa článku 5 ods. 4 písm. c) Kódexu schengenských hraníc k tomu, že treba vychádzať z povolenia, ktoré je rovnocenné s vízom v zmysle článku 5 ods. 1 písm. b) tohto kódexu, a teda z „víza“ v zmysle článku 2 písm. m) nariadenia Dublin III, takže pri uplatnení ustanovení na účely určenia zodpovedného členského štátu podľa nariadenia Dublin III treba zohľadniť aj jeho článok 12?

V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku písm. a), c) a d):

- e) Treba s ohľadom na faktické tolerovanie vstupu na účely tranzitu vychádzať z toho, že platnosť „víza“ sa skončila odchodom z príslušného členského štátu?
- f) Treba s ohľadom na faktické tolerovanie vstupu na účely tranzitu vychádzať z toho, že „vízum“ je ešte stále platné, ak ešte nedošlo k odchodu z príslušného členského štátu, alebo sa platnosť „víza“ končí bez ohľadu na neuskutočnený odchod k dátumu, keď žiadateľ s konečnou platnosťou upustí od svojich plánov odcestovať do iného členského štátu?
- g) Vedie upustenie žiadateľa od plánov vycestovať do členského štátu, ktorý bol pôvodne jeho cieľ, k tomu, že v zmysle článku 12 ods. 5 nariadenia Dublin III možno hovoriť o spáchaní podvodu po vydaní tohto „víza“, takže členský štát, ktorý „vízum“ vydal, nie je zodpovedný?

V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku písm. a) a c), ale zápornej odpovede na písm. d):

- h) Treba výraz „protiprávne prekročil hranicu do členského štátu po súši, mori alebo letecky po príchode z tretej krajiny“ uvedený v článku 13 ods. 1 nariadenia Dublin III chápať v tom zmysle, že za uvedených mimoriadnych podmienok prejednávaných prípadov nemožno prekročenie hraníc, ktoré treba kvalifikovať ako povolenie vstupu v zmysle článku 5 ods. 4 písm. c) Kódexu schengenských hraníc, považovať za protiprávne prekročenie vonkajšej hranice?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.